

[Knud Lind]

er Polen, uagtet det er Østtyskland, som i virkeligheden har hældt alle disse ting ud i Østersøen, uagtet det er svært at måle i Østersøen på grund af strømforhold og saltholdighed m.v., så skal man høre dette.

Det undrer mig lidt, for jeg har indtrykket af, fru Lilli Gyldenkilde, at når man sådan hæfter sig ved Nordisk Råd, så er det et helt andet sted, man skal se. Man skal se på den tilsvarende uvilje mod EF fra SF's side. Det er deri, det ligger.

Uanset om man sendte hr. Poulsgaard eller en hvilken som helst anden fra Fremskridtspartiet derop, så kan jeg sige til Kristeligt Folkeparti: Vores mening vil stadig væk være den samme; denne snakkebutik skal nedlægges så hurtigt som muligt.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg er enig med hr. Poulsgaard i, at vi har demokrati her i landet, og derfor kan vi også få en diskussion, hr. Poulsgaard, fordi vi er lige demokratisk valgt. Det er fint nok, og der skal være plads for alle synspunkter. Men det, vi må kræve, er, at man argumenterer for sine synspunkter, og det synes jeg ærlig talt at man har noget svært ved.

Jeg skal som sagt hverken diskutere den enes eller den andens fatteevne, jeg kan blot sige: For det første foreslår hr. Poulsgaard Nordisk Råd nedlagt. For det andet foreslår hr. Poulsgaard direkte valg til Nordisk Råd. For det tredje foreslår hr. Poulsgaard, at Nordisk Råd skal udvides med de baltiske lande – og stadig væk skal det altså nedlægges. Så er det altså, man må sige, at der vist er lidt forvirring i tingene. Det mener jeg ikke er for meget sagt.

Og så skal jeg ellers afholde mig fra at tage ordet igen til hr. Poulsgaard. Men man bliver nødt til at tage ordet en gang imellem, også selv om man måske synes, det er det pureste vrøvl, der bliver sagt.

Oplysningerne om, hvad Nordisk Råd foretager sig, er så sparsomme i det her land, fordi allé er optaget af linien nedad. Hr. Knud Lind har selvfølgelig ret i, at jeg er mere nordist, end jeg er EF'ist, eller hvad det hedder. Det er helt sikkert, det er jeg. Når der kommer den slags udtalelser fra bl.a. Fremskridtspartiet og især fra hr. Poulsgaard, så kommer det i pressen, men saglige, gode debatter, man kan have om,

hvad der sker, bliver ikke nævnt med en lyd. At vi har været på Baltikumrejse, at vi har lært af de erfaringer, at vi har afsat penge til det samarbejde – selv om ikke det er nok – er ikke omtalt nogen steder.

Jeg er selv engang kommet til at sige efter en Nordisk Råd-session: Det var én stor ballfor-ening, og det gider jeg ikke deltage i mere, hvis ikke det bliver anderledes. Da ryddede jeg næsten en hel side i Ekstra Bladet.

Til gengæld har jeg prøvet på at gå rundt senere og give forklaring om, hvor meget bedre Nordisk Råd er blevet de sidste 2-3 år. Det har jeg ikke kunnet sælge nogen steder. Derfor bliver jeg nødt til at anholde bemærkninger som dem, hr. Poulsgaard står her og sælger, for de skal ikke stå upåttalt.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Poulsgaard har ordet for en kort bemærkning, og så er det vist ved at være afslutningen på de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Nej, det er jo nok min fatteevne, som jeg er blevet beskyldt for flere gange. Men jeg synes nu, det er meget logisk, fru Lilli Gyldenkilde. Når jeg i sin tid foreslog, at vi skulle tage de baltiske lande med som observatører, var det netop i erkendelse af, at Nordisk Råd ikke havde noget at lave, og derfor ville jeg give de broderfolk derovre en håndsrækning. De trængte virkelig til en håndsrækning. Det kunne vi lige så godt bruge Nordisk Råd til, til noget fornuftigt.

Jeg kender mine pappenhejmere, og jeg ved da udmærket godt, at jeg ikke kommer igennem med noget forslag om at få Nordisk Råd nedlagt. Jamen så må det næstbedste da være at få det skåret ned til et minimum af fem direkte valgte personer. Så jeg synes da, at logikken er ganske, ganske klar. Jeg fatter det altså ikke.

Nu har hr. Knud Lind jo svaret hr. Glønborg, og der er altså ikke meget håb at hente, hr. Glønborg: Så længe Fremskridtspartiet er i Folketinget, så vil vi kritisere Nordisk Råd, indtil det begynder at beskæftige sig med noget fornuftigt.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Knud Lind har ordet for en sidste kort bemærkning.